

Tro inte att Skåne är platt!

Ni som körde Fylerundan fick den uppfattningen vederlagd om ni nu trodde det. Av de geologiska studier jag har gjort, inklämd i en MC-karavan av närmare en kilometers längd, kom jag fram till att Skåne är mer kuperat än både Västergötland, Östergötland, Småland och Närke. Var det kanske därför dessa landskap var så dåligt representerade på träffen. Vågar ni köra alpint...eller?

Ni missade något kul, det kan jag lova. Först och främst ett jättetack till Lasse Lähnn & Co för det jättejobb ni hade lagt ned. (Jag hoppas VRSarna städade efter sig, men på den punkten känner jag ingen oro för det brukar dom göra).

Träffen ja! Jag satte mig på hojen efter fredag lunch och drog iväg från Gränna. Vädret kunde man inte klaga på. Jag hade så där 35 mil framför mig och valde E4:an till Markaryd. Det går undan, men någon "hit" är det inte. Väl framme i Sjöbo möttes jag av de gamla vanliga glada gossarna och flickorna i shorts. Bärsen kom fram. Nyinhandlad entrecote förtärdes. Diverse brända och destillerade drycker smögs fram ur västarna. Det var som vanligt alltså - Full Rulle när VRSare träffas.

Särskilt kul var det att så många barn fick följa med. Dom stormtrivdes uppenbarligen. Dock skulle Swahnens grabb behöva uppfostras en aning. Han försökte tubba en gamma gubbe som jag att tävla på en konstig cykel som svängde åt alla andra håll än dit man ville. Fy skäms! Tänk om jag hade trillat, tänk vad törstig och röksugen jag skulle blivit då.

Rundan ja. 22 mil på smala krokiga vägar, backe upp och backe ner. Tyvärr måste man koncentrera sig på körningen och studiet av landskapet blir lidande. Dock hinner man fundera en hel del över naturens nycker. Så mycket annat har man inte att göra. En kronhjort såg jag dock på avstånd. Och en samling fransmän av arten Ciconiidae. Jag trodde den sorten tillhörde en förgången tid och bara levde kvar i myterna. Uppenbarligen har Göran Persson eller Alf Svensson eller någon annan framsynt politiker återkallat arten för att råda bot på den sjunkande nativiteten. Heder åt ett sådant initiativ med tanke på att man går mot pensionen. Det blir en tung utgiftspost för det nya släktet att bära eftersom jag inte planerar att göra mig av med hojen innan jag fyller 100. Se'n får vi se hur det blir.

Mat fick vi. Javisst MAT! På ett ställe som jag skulle vilja beteckna som en restaureringsinrättning - alltså en restaurang. Själva kallade dom sig Vårdshus. Vad jag åt - Hälleflundra förstås.

Efter maten bar det iväg igen och nästa stopp var ett prylmuseum. Namnet har jag tappat, men varenda pryl som visades fungerade. Vi fick lyssna på ett enormt elektriskt positiv som tydligt drevs med tryckluft, för det pyste och tutade och trumpinnarna slog som besatta. Där tittade vi också på ett antal gamla bilar som Svensk Filmindustri lånat genom åren och som bland annat är med i "Picassos äventyr". Jag kommer att återvända dit inom kort för att studera några av de gamla motorcyklar som stod där. Har ni vägarna neråt Sjöbo, så missa inte den attraktionen. Nu var det kort om tid och rätt hett, så något närmare studium hanns inte med. Förresten fanns en massa kostymer utställda som en gång i tiden tillhört Sten Broman - en ytterst originell herre får man säga.

Som alla VRS-rundor avslutades även Fylerundan med en brakfest. VRS GrillMaster hade jobbat i timmar med en helstekt gris. Och han hade utfört sitt värv med yttersta omsorg. Jag måste nog motvilligt erkänna att det var den godaste helstekta gris jag nånsin ätit. Härligt salt på ytan (befordrar en föredömlig törst) och ojämförligt mör och saftigt inuti (smälte redan på tungan). Ser du din chans nu
Acke

Tjötgubbe? Smälte på tungan, skrev jag bara för din skull! Jag har alltså druckit gris. Det har inte du gjort, men hade kunnat få göra det om du gjort som jag, grenslat hojen, dragit gasen i botten och dragit till Sjöbo istället för att vattna rabatter, klippa gräs eller något annat onödigt dumt. Gräset vissnar och blommorna dör ändå när frosten kommer. Då är de la änna för sent och köra Fylerundan....eller?

En göteborgare hade i alla fall tagit sig i kragen. Liksom två stockholmare - den ene på rejält maskerad Vulcan och den andre på en Mean Streak. Den sistnämnde hade kört längst och belönades därför med ett sprillans nytt bakdäck, sponsrat av den lokale Vulcan-dealern. Tack för det.

Efter gris och prisutdelning körde en lirare med bak-och-framsydd keps igång sitt enmansband. Jag har aldrig hört något liknande och begriper inte hur en enda gubbe kan spela så mycket på en gång. Hans framförande av Lollipop (en gammal Beach Boys låt vill minnas) saknar motstycke. Dom dansanta utförde något slags kroppsörelser till musiken medan vi odansanta njöt av den fina kvällen och läskade oss med diverse.

Eftersom Baxon vill ha in det här under TANKEN så får jag väl tänka då. Jag tänker, alltså existerar jag. Det var gamle Descartes som lanserade den tanken. Som tack kallade drottning Kristina honom till Stockholm. Där dog han omgående av lunginflammation. Dom är tydligen inte så livskraftiga dom där fransmännen. Men nu ska ni få veta något, som inte ens Acke Tjötgubbe vet. Descartes utvecklade en händelsematris, som han använde när han funderade över världen och försökte förklara dess sammanhang. Exakt samma matris använder dagens atomfysiker när de studerar elementarpartiklar, till exempel i Bern-acceleratorn där dom accelererar upp atomer i närheten av ljushastigheten och låter dem kollidera. I smällen ser dom små möjänger som bara existerar i hastigheter som är större än ljusets och som försvinner när hastigheten sjunker tillbaka under ljushastigheten igen. Vi närmar oss kunskap om hål i rymden, det som sciens fiction författarna kallar hyperrymden och i vilken vi kan färdas tusentals ljusår på kortare tid än det tar att klia sig i ändan.

Så snabba hojar har inte vi VRS:are ännu. Men någon lärdom kan man ändå dra. När man krockar går det fort och av smällen blir det lätt ett hål i huvudet. Ta det lugnt alltså. Det är alltid bättre att komma fram en kvart för sent än aldrig. Och ett möte mellan kött och asfalt slutar som bekant aldrig oavgjort.

Ha det bra och ta böjarna som dom kommer.
Göran Rahm
"Den Gamle och Navet"

